

V A R I A

ÆSTUS MARINI PHÆNOMENA

A B

ALOYSIO DE SANGRO

Marchione S. Lucidi Expolita.

NEAPOLI MDCCLXXI.

EX TYPOGRAPHIA RAYMUNDIANA

Superiorum licentia.

DISSERTATIO III.

C A P. I.

De Majori Fluxus in Novilunio Altitudine.

Sole Lunam in Novilunio consequente Fluxus consuetis altior elevatur, ex quo probari rentur Newtoniani ejusdem Lunæ attractionem in fluxum erigendum quotidie operari. Sed quam errant, clarè patefaciam.

Sol nihil in illius erectionem immiscetur, ut ut ex experimento demonstratur, nempe ex faxulo, quod licet plures pluresque radii super illud vibrentur, minime tamen substollitur, quin

neque commovetur; Unde comparata fluxus mole tota cum faxulo, quod respectu ponderis totius molis penè nihil gravitat, manifestè videtur æstus per Solem sublevari non posse.

Demonstratur pariter in plenilunio, cum situs sol, è conspectu Lunæ idest ad attrahendum congruus videatur.

Et sicuti hæc super horizontem eodem instanti supponitur attractionem operari, ita Sol è contra super occasum ubi sistit, eandem agendus esset, Sed non sublevat, ergo sui non est id patranda. Nec asseratur, quod fluxus sub horizonte tantum asurgit quia in Tunkini portu sub occasu idem fluxus quotidie substollitur; itaque Soli ille inconsul-

tò

quæ tunc evenit , ab alia causa dependeat.

Expoliendum nunc est , quomodo altior is in novilunio succedat , quod nos erudire etiam poterit , uti in eisdem æstus quotidianos agatur .

Opinor igitur , quod major a majori venti quantitate Altitudo proveniat , qui conjunctis in novilunio planetis validior evadit. Machinæ enim sunt , una maxima , magna altera Sol , & Luna , & utræque descendendo ab opposito meridiano , atque ascendendo erga nostrum horizonrem velocissimè præcurrunt. (Jam de universali Solis circulatione visum est in Epistola exarata pro Academicis Ananiensibus Philalætis). Ab harum Machinarum impetu ventus statim plus ac violenten-

(7)

lentissimè commovetur; Hujus è contra proprietas est, ut eo vix excitato totum consequentis cursus spatium maturatur, ita ut ab opposito meridiano ad occasum ventus ictu oculi pertingat, ac ultra prosequatur, nec cessat nisi deficiente impetu, quem habuit primitivum, cum aer, qui undique extenditur vix pulsus in ventum commutetur; Nec desistit donec non sit amplius pulsatus. Interea velocior ille machinis ipsis Solari, ac Lunari antecellit, licet hæ violentissimè præferant. Iste ad horizontem ascensus occasum statim contingens Dum directè ferit, partim retrocedit & partim ultra sub alio horizonte procedendo adversus alterum occasum vibratur, ex quo recedendo

A 4

tam

tam pars ista humilior, quam superior illa ejusdem venti undas in volumina redagit, ac per duplicem superiorem, inferioremque ex utroque occasu retrocessionem erga respectivos æquorum sinus repulsat; Eodem tempore perseverantibus cursum machinis, eoque sex circiter horas continuè peractò maxima in novilunio voluminum quantitas præter consuetum, magno furore venti in sinum coacervatur, per quod plus ac altior æstus tunc tandem substollitur. Ventus tamen fluctus vexare desinit, cum Machinæ multò super horizontem transferantur, hinc super undas cessat ille inflare, atque tunc evenit ut erectus fluxus appareat, sed cum eodem momento appareant in horizontem planetæ,

tæ,

tæ, attractioni planetarum ascribitur in novilunio æstus sicuti alias Lunæ tantum, non vento.

Quod planetarum machinis plus ac velocior præcurrat, manifestè patet, nam aer ex quo ventus compigitur totum uti cunctis notum est; per orbem ad instar tot linearum extenditur, ut nulla ipsius circuitus linea sine aere fore possit, undè commota prima ejusdem æris, cunctæ undique eodem ictu urgentur. Quod demonstratur ex cymbali chordis, quarum vix tactis ejusdem regulis quæque eodem pariter puncto æqualiter resonat. Animadvertendum est quod universalis pulsatio, tam Chodarum Cymbali, quam totius aeris linearum nunquam ni prima, e cessat, quia deficienten-

ficiente prima tunc omnes quiescendæ sunt . Sed regrediamur quo discessimus; Solaris, ac Lunarum machinæ tempus adhibere debent ad se se apportandas, uti constat ex die, quem complent semper in XXIV. horas, sed ventus eo spatio pene millies orbem currit procul dubio totum, ac recurrit uti patet, ergo velocior est is Sole, & Luna.

Quod Machinæ cum transferantur ventum concitent, tamque violentum, quam velocius deportantur, habetur ex nostratibus prægrandibus tabulis, quæ celeriter translatae validum quidem ventum suscitant, qui non solum cominus, sed etiam eminus perfluit, & quisque in earum translatu testis de eo esse potest. Quod vero ille nascitur à Supremis

mis Machinis, sentitur lunæ causa Nautis vespertino tempore, per quod ad discedendum illi parantur.

Quod ex occasu undas vexat, & non ex horizonte, accidit quia cum ex hoc ob altitudinem sui ipsiusmet altius multo sublevatur, prosequendo in fasciculum particularum aeris convolutus, id est in corpusculum, oportet, ut gravitet aliquantulum, uti corpus. Gravitando pariter deprimi incipit ac continuè se paulatim deprimendo ad occasum humilior pertingit, eodemque percusso magis quoque humiliatur, uti observatur in jactu pilæ, quæ multo humilius deprimitur retrocedendo; Ac ita igitur humilior congruè aptatur super undas, easque ex opposito scilicet ex occasu

casu erga sinum repulsat. Habetur de descensu venti experimentum in radiis, qui subtilitati venti assimilantur; Hi in fasciculum plexi paulatim descendendo ex tam alto vertice super terram deorsum perveniunt. Ita pariter ventus eodemque modo operatur.

Quod ab eodem fluxus erigatur, manifestè etiam habetur à pelago insulæ Euboicæ propè Arcipelagum, in quem duobus interpositis mensis hebdomadis vento violenter, assiduèque flante septies eodem die fluxus assurgit, septiesque resolvitur. Alteris autem hebdomadis nullo inflante vento præter consuetum idem ut alibi elevarur; Quod ita sit, refertur à Patre Riccio quondam Jesuita, qui diù ibi propè permanfus
ob

ob tot æstuum in die quantitates insanum æquor illud denominat.

Uti recedat simul, partimque prosequatur postquam occasum cederit; videri potest ex filicis scintillis venti particulis similibus quæ sursum, directè, retrò, & undique sparguntur, ita ventus vix percussus, uti eadem scintillæ diffunditur.

Quod denique plus ac violentus in novilunio spiret, refertur in criticis epistolis vulgo literis quond. Comitæ, qui Anagrammaticum sibi nomen arrogavit, idest vitis cinis super domus Solarium in Cyathum aqua plenum novilunio posita prægrandi venti furore tota super idem Solarium decedit. Hoc interim Experimento altera opportuna demonstratio detegitur scilicet quod aer
in

in particulas redactus plus ac subtilis, ab aliisque semper impulsus magis magisque sursum usque ad lunæ circulum ascendat, ab ea plus minus violenter depressus ob ejusdem lunæ nimirum Machinæ gravitatem qua ipse sibi proximus premitur in ventum plus minus velocem redagitur. En uti evanescit de attractione fluxus magna atque unica Newtonianorum probatio.

CAP.

C A P. II.

De Fluxu sub horizonte.

QUOD sub eodem esse debet, probatur ex miris, cunctisq. rebus in ea regione creatis, uti Sol exempli gratia fuerit, & Luna, Stellæ omniaq. denique quæ videntur, quia cum super eundem in supremo Cæli firmamento resideat præcipuè Deus, rectè est judicandum quod sub eo uti in residentia adstans, cuncta voluit creare, ut dignosceretur, quo erat præsertim Adorandus, colendusque, sicuti ubique etiam convenit; hinc habetur ex S. Scriptura mos esse Hæbreorum erga horizontem orare, sicuti Ezechia Regis Oratio erga illum
Deo

Deo omnipotenti perlegitur, qua longiorem cursum vitæ ardenter rogabat & obtinuit . Uti Cantic. 38. Ezech. . Et ita fluxus cum extet, fuit certè creatus sub horizonte; Confirmatur cum sub illo videntur omnes elevari, nullus sub occasu, nisi unus, ne manus Domini breviata censeretur; Nec fieri alibi refertur; sub eo igitur æstus tantummodo elevari debent.

C A P U T III.

De fluxus, ac refluxus diurnitate.

BIs in die iidem sex circiter horas alternatim perseverant, diemque complent: Si cuique eorum quadrans qualibet vice addatur, per quod additur pariter diei hora post lapsos duodecim dies decimo tertio eorundem

tan-

tantum efficeretur fluxus , atq. unus pariter refluxus ; ac denique duodecim aliis pari modo decursis scil. toto die hic omnino orbaretur eisdem utrorumque functionibus , fluxus ac refluxus sed eorum defectus in die nunquam accidit , quia bis quotidie eodem instanti semper assurgunt fluxus , & resolvuntur , a quibus eorundem resolutionibus subsequentes refluxus generantur , ergo hora illa , haud debet augeri , & per consequens unus tantum dies interceditur in fluxus refluxusque patrandos . Oritur interim error addendi cuilibet fluxui & refluxui horarum quadrantes , quia æstus delabendo partim erectus adhuc substinetur , eoque se substinente refluxus cursitare inchoatur , hinc accidit uno adstare &

B

alte-

altero operari ac proinde fallimur, cum unicuique quadrantes adscribimus; Eos revera non minus fluxus, quam refluxus sibi metipsis alternatim furantur, cum utriusque Primus superstare, secundus excurrere in simul videantur, quod erroris causam inducit.

C A P. IV.

De progressu fluxus ultra Meridianum.

PERSEVERANTE post erectam molem refluente, fluctibusque sinus dorsum usque cædentibus, statim in recedendo posticam molis partem contundere directè coguntur, eoq.

eoq. continuè peracto aer , qui in ea inest , nimiumque abundans, in anticam partem ejusdem molis impetuosè recto tramite dirigitur . Directus igitur , semperque ab aquis exterioribus repulsus , per quod ejus impetus magis magisque augetur molem extra sinum , adjuvantibus retro fluctuum pulsationibus, egredi paulatim coarctat , ideoque ea tandem egreditur sinum foras ; Itaque interno aeris impetu , & fluctuum repulsatione adversus præfatam eadem extrahitur ; Cessante interim refluxu subrogantur fluctus , qui obviam moli veniunt , hi reperia ibi antecellendi resistentia , Molem percutiendo , latera huc illuc sejuncti subterfugiunt , comotique etiam ab aura , parvoque venti afflatu , qui ex eorum

præfatæque molis motione exhalatur,) ut ea exili navis motu pariter sentitur) tunc sinus dorsum cædunt, a quo magis repulsi, minori licet refluxus violentia necessario regrediuntur ad molem, quam urgent, ac repellunt, quia cum eadem moles præferebat, deserit retro sibi vacuum, quod fluctibus statim occupatur, tum procliviores supercandentes vigorosius ob copiosiore eorumdem additionem molis ipsius basin nonnulla vehementia contundunt. Illa assiduè pulsa ab eisdem, multoque magis ab interiori aere, qui eorum fluctuum continuis ictibus adversus anticum latus semper violentius vibratur, ulterius post elapsum meridianum præfert: sic, non solis

lis ope trahitur , lunæque labore .

Quod aer reclusus , multoque magis repulsus ad oppositum dirigitur , habetur ex Fabri follicibus , quibus posticè contusis , anticè flare ille inspicitur : fluctus vero directè videntur molem pulsare ; Inestque de eorum pulsatione experimentum quod dein sequenti Capite affertur .

Insuper quod aer operetur demonstratur ex vento qui navigium mercimoniis , aliisq. gravioribus rebus onustum sollicitè transfert , eo vibrante adversus illius vela ; unde sicuti illud velocissimè Navigat vento , qui aer est , vela pulsando , ita aquarum moles tamquam harum superficiei velamine cooperta a multo aere intus assiduè agente assiduè repulsa progredienda

est. Patet postremò quod fluctus repulsando molem longe transferre possint ex casu hic evento solidi collis arboribus præditi, qui fortiter ac diù percussus ab aquarum illuvione eminus transfertur. Albeto enim Galliorum Familiæ Feudo Collis triginta circiter passus nimirum deportatur, & in præsentiarum videtur, ubi fuit, ubi est, cum Lacum subter deseriverit; Hujus quidem eventus relatio ejusdemque tabula Romam, ac Matritum An. Domini millesimo septuagesimo sexaginta fuerunt simul emissæ ab Illustri moderni Ducis Albeti Balia Domna Caterina Rospilliosi Gallia omni laude perdigna fortisque mulier. Si illuvio itaque percutiendo collem, etsi stabilem submovit, detulitque; Multo magis ab assidua

dua

dua fluctuum percussione, aquea moles uti mobilis materia est pariter deferenda.

C A P. V.

De sublimiori Molis ipsius progredientis elevatione.

E Levatur hæc semper altior per fluctus eam undiq. contudentes. Nam cum ante simul offendantur, partim subintrant; partim lateraliter, tergiverfando, intus penetrant, & demum retropulfando molem in eandem sensim ingrediuntur, cumq. id continuè exequantur, illa sublimius sublevatur atq. augetur; At moles ob summam ejus gravitatem, tremoremq., quo per sublimiorem altitudinem sui ipsius-

met concutitur elapso vix meridiano decumbit . Sic paulatim altius substollitur absq. eo , quod à Luna tamquam ab Aquilæ unguibus Carpetur .

Hæc major molis elevatio ex experimento , adamussim demonstratur , sicut ejusdem progressio uti nuper indicavi . Formetur caninis textudo tres circiter pedes alta subtili tela obtecta detecta vero infra quarta lineæ extremæ parte erga murum sitque desuper exile foramen proximèq. cubiculi parietis locetur ; Immittatur deinde per idem foramen aquæ , nec non usque ad tertiam ejus quotam impleatur , quarta tamen vacua equis permaneat ; Tum exterius proiiciantur Alteræ aquæ basim versus ex pariete textudini proximo , semperque projici conti-

ti.

tinuentur . Videtur ea directè
procedere erga oppositum ejus-
dem cubiculi murum , quo per-
venta per foramen tota , quæ
pars vacua erat aquis impleta in-
spicitur . Ex quo experimento
clarè patet æstus non minus præ-
ferre posse quam altius subleva-
ri externa aquarum repulsatione .

CAP:

C A P. VI.

De litorum duorum, vel trium pedum elatione.

UBi mare caret finu, vel freto duorum, vel trium pedum elatio tempore alterius proximi æquoris fluxus super litora tunc observatur uti in nostro Partenopeo, Puteolorum refluxu curfitante & enim ingresso illuc, undæ finu orbæ in volumina e refluxu redactæ litora tendunt per quod cædendo, & retrocedendo altera volumina litoribus proxima offendunt, & simul contunduntur, hinc ob talem alternatam Contusionem insillire super illa litora partim coarctan-

stantur ; Sed cum id agere assidue perseverent , volumina super altera decumbendo duos vel tres circiter pedes substolluntur . Demonstratur hoc ex tempestate , qua furente vento , fluctus violenter cursitantes erga litora præferunt , Sed ab his statim remeando cum in alios , qui superveniunt proximè offendantur , ob simultaneum utrorumque congressum , super eadem insiliunt , Altique illic permanentes apparent .

Quod refluxus alterius æquoris proximum sibi mare invadens habetur ex illo Puteolorum ubi accidit fluxus & Partenopeo quod sinu caret inter se proximis ; Nam eodem intervallo quo refluxus Puteolis inchoatur , videntur hic magno Fragore undæ in volumina collectæ

lectæ violentur excurrere cum prius quiescebant ; Sic igitur litora efferruntur.

C A P. VII.

De quorundam fluminum fluxu.

INter flumina , quæ uti mare in fluxum sublevantur , fore refertur Garomna , cujus æstus fatis est præ cunctis expolire . Cum igitur de eo agatur , necesse est , ut eadem causæ , quæ nimirum fluxum efficiunt in flumen ipsum cooperentur scil. in Garomnam , eæ enim ejusdem generis eadem forma , ac modo fingendæ sunt alias nequaquam forent .

Verum

Attamen causæ quæ in secundam Dissertationem adductæ sunt pro flumine accomodandæ, aliæque eis adendæ; Jam pro sinu vertex benè supplet, qui triplici pariter latere circumdatur, per quod ejusdem verticis dorsus ad repellendas aquas, fit idoneus, ac congruus, aliaque quoque latera ad easdem obstringendas; reliquæ interim causæ æstui debent inservire.

Sed addendæ sunt primo Salsedo aquæ, ut eæ tenaciter colligentur, ac ita substolli possit. Sal enim particulas aquarum arctè obstriagit, uti pro gelandis ejusdem aquis cum nive adhibetur. Nec difficile est similes in flumine aquas inveniri, si scaturiant etiam falsæ in fontes, ut hic Neapoli multi reperiuntur. Se-
cun-

cundo fauces alveo strictiores ,
 ac erga flumen ipsum humilio-
 res ut plus , ac vehementes flu-
 ctus , ac copiosiores in flumen
 cursitare possint , quoniam ità
 magis impetuosè valent eas flu-
 minis aquas adstringere & elasti-
 citate fortiter etiam comprimere;
 Et re quidem vera duo ejus-
 dem Garomnæ brachia demon-
 strant strictiores esse fauces non
 minus istius sed omnium quæ ele-
 vantur fluminum ; Et esse de-
 bent humiles , aliter si pares fo-
 rent fauces nullus in flumine
 interponeretur fluxus , ut in no-
 stris solet evenire , cumque igi-
 tur tenaces existant , quia falsæ ,
 eo magis quod eadem aquæ præ-
 fati fluminis immixtæ sunt simul ,
 cum multa copia fluctuum ; cum-
 que sit etiam magna aeris quan-
 titas

titas per violentum eorundem impetum excitatum, Aquæ ejusdem fluvii Garomnæ in sphæroidem altè sublevantur; At ut illic plus minus efficitur, ita pariter in alteris indicæ regionis nimirum succedunt præfatæ fluxus sphæroides.

C A P. VIII.

De fluxus origine, nec non piscium creatione, aut eorum educatione.

Incipit S. Scriptura lib. Genesis nempè in principio creavit Deus Cælum, & Terram, Terra autem erat inanis, scil. infructuosa, & vacua, quia Habitatatoribus piscibus, atq. cæteris ani-

animantibus carebat, statimque sequitur, & Spiritus Domini ferebatur super aquas. Hic quæso morandi sumus. Hæc verba enim modo sunt examinanda; Jam cum de Genesi tunc agatur, idest de rerum Creatione, nihil frustra à præfata S. Scriptura proferri potest. Duo interim Creationum genera dantur: Unum totale, alterum partiale. Totale genus est, cum de nihilo aliquid creatur. Partiale, cum de aliquo jam creato aliud novum educatur, sed in educatione eadem S. Scriptura, tantum indicat modum, quo ex rebus creatis educitur, & re quidem vera cum aerem ex aqua jam creata efformaverit Dominus, solummodo enunciat in libro Genesis modus, quo ipse

ipſe eum eduxit , quoniam aer eſt aquæ omnino ſymbolicus , ut poſſint utraque in alterius eorum ſpeciem permutari , uti fiunt ex aquis exhalationes & ex exhalationibus pluviæ & inſuper idem ſuprenam Regionem occupat , Quod indicat ſemper occupaffe poſt diſiſionem Aquarum . Hoc præmiſſo , cum enuncianda ſit illa fluxus , & piſcium educſio , Oportet , ut plura prius animadvertantur . I. quod ſub nomine aquarum , quo utitur generaliter Genenſis æquora ſubaudiuntur ; Quod enim ita ſit , videtur ex eo , quod aliæ fontium fluminum , & lacuum aquæ ſingulæ uti ſingulæ peculiariter , haud generaliter vocantur , quin amplius æquorum aquæ univerſale munus funguntur , Nam eorum quotæ ſingulis illis ſubminiſtrantur , ſive

C

per

per pluvias prius exhalando, five per occultos Terræ meatus, quos reptant æquora; hinc sub nomine Aquarum eadem sunt jure merito intelligenda. II. quod initio ventus eas non absterfit adversus Expositorum assertionem; Si id enim patraffet, oportebat, quod fuisset, vel tunc, vel prius creatus. Sed cum postea fuerit generatus ex aere nonnulla aeris copula, deinde educti, ergo non erat ille ventus, qui aquas exsiccavit &c.

Interea Spiritus Domini est una ex tribus divinis personis, & interdum afflatio ejusdem Dei accipitur, per quod ea divina est, sed ventus materia est mera naturalis, hinc non potuit esse ad abstergendas est, Spiritus Domini. Quod Domini afflatio sit; ex creatione hominis demonstratur, dum

dum facto de luto corpore afflavit ei Dominus , & ex ea afflatione Spiritus , sive Anima possidetur . Postremo idoneus dicitur ad aquas exiccandas (concedo) inflando igitur debuerat omnes exsiccare tam supernas , quam infernas , sed inferiores sub firmamento id est sub superficie nequaquam exsicavit , quia eisdem gravifi sunt semper homines , & gaudent , ergo neque supernas potuit abstergere ; Itaque salva Expositorum pace , nec non permissu obtento nihil regit in hoc eorum Auctoritas , cum rationi evidenti oppugnetur . III. Quod antequam originem fluxus exponam , causæ , quibus idem fluxus effertur ; nec non ad eum compingendum sollicitè elaboratur , referendæ sunt

stabilisque etiam salutaris ordo , ut non solum Domini Omnipotentia, sed ejusdem immensus erga nos Amor , per quod cuncta creavit , evidenter dignoscantur , ac adorentur . Erexit igitur tum æstum , voluitque quoque , quod bis quotidie institueretur , ut si Solem inconsulto non animadvertimus , uti semper in usu , non minus , quam Lunam , Stellas nosmetipsos , omne genus animalium , & volatilium , quæ simul cum præfatis sunt creata super Terram , quia pedibus adsistant contra espositorum opinionem , omnes Insectorum species plus , ac exiguas , ceterasque denique res fructiferas , quæ omnia uti sunt maximè mirabilia , Deum nostrum evidenter demonstrant , sicuti Divus Paulus per ea nos ad-

mo-

monet , videre saltem aqueum quī
semper de novo construitur ,
cogamur acervum bis in die
sublevari , idest fluxum , unde
coacti prædicta excogitare Deum
esse toto corde , totaque men-
te confitemur. At oh quam mi-
rabilis es Dominus! ne quadam
aeris peste inficeretur orbis Ter-
ræ , & per consequens nos quo-
que , ac cuncta eadem infectio-
ne vexaremur tam ob perpetuum
tot aquarum , sive æquorum sta-
gnum , quam ob omnes immun-
ditias , & cadavera , quæ quasi
receptacula sibi colligunt , vio-
lentum refluxus motum instituit,
& undas etiam munivit omni-
salium genere , omnique bitu-
minum , ut sana æquora semper
asservarentur ; Hæc , ultra cetera
magnalia , pro nobis fecit Do-

minus ; Laudetur nomen ejus
semper. Quod stagno , & pu-
tredine pestilentia inducitur, Ro-
ma attestatur , quam stagnato
Tibure, piscium putredinem eru-
tando pestiferus morbus invasit
sub magno Gregorio Papa , per
quod cum infectione illa ster-
nutantes pericularentur, mos fuit
tunc salutandi modum institui
pro sternentibus, id est Ave Salve;
Sed Dominus haud illic consti-
tit, sed mistione eorumdem bi-
tuminum , ac salium validio-
res undas in volumina redegit ,
ut per cursum violentius vehe-
rentur , ac ita pariter fortior
alternata foret oppugnatio inter
femetipsas , per quod æstus al-
tius efficeretur. Hæ sunt causæ,
videte , an veræ sint , an non !
De-

Deveniam modo ad expositionem ejusdem fluxus originis.

Probatur tum hæc origo ex duplici quidem causa, prima quæ nascitur ex voce super aquas secunda, ex ejusdem fluxus sive aquarum collis ambulatione, super, enim supernitatem denotat, sive altitudinem ab aquis, scil. a maris planitie, & in hoc differt *Super* a præpositione *Per*, quia *Per* immediatè per dorsum significat, uti E. G. per aquas, sed super, multo sublimius eisdem; sed Dominus præsetulit super aquas, nempe super acervum earum, qui fluxus est ergo originem ei tunc dedit. Deinde æstus ex se continuè anteit super maris planitudinem, sed Dominus super eandem aquarum planitudinem
se

se contulit, ergo se ferente Domino super aquas, & fluxu ambulante in collem aquarum compacto, oportuit ut tunc fuisset ab ipso constitutus, nec alias esse potuit.

Ortu fluxus demonstrato probanda est piscium creatio præfato instanti etiam eventa, sed uno expediam argumento; Pisces adsunt & adfuere, sed pisces ante hujusce Textus revelationem non erant adhuc creati, dum Terra refertur esse inanis, & vacua, & per consequens mare ipsum quoque, quod omnino obsepitur ab ipsamet, alias vacua dici non poterat, & inanis eadem Terra, si in semetipsa, ejusque continentia pisces fuissent, & Dominus è contra super aquas semel præse-

tultì

tulit quod necessario fecit , ut nova crearet , ergo tunc pisces creavit cum nihil aliud in mari creandum erat .

Qualis denique ex divina Trinitate Hæbreis abdita persona præsetulit super aquas , nam eandem S. Scriptura discriminari voluit , cum indixisset primum Deus creavit , & proximè Spiritus Domini ; Consisteratis voce Spiritus ; sive Animæ , quæ idem sonat , quam Spiritus , voce altera Domini , qua verbum Deus in Terra Salvator noster vocabatur , nec non actione , quam humanam agere videtur idem Dominus , cum ferebatur super aquas , nam similes Deus nunquam fecit cum juxta Psal. ipse dixit , & facta sunt , ipse mandavit , & creata sunt , Fi-
lium

lium Dei esse Salvatorem nostrum perhiberem, qui naturam humanam prævidens sibi attribuendam ad instar hominis voluit operari; Id tamen me proferre abstineo, meque sponte volo subjici Catholicæ Romanæ Ecclesiæ dictamini, ut semper subiiciendus esse existimavi.

En Textus enucleatur, scil. Spiritus Domini ferebatur super aquas, quo piscium eductio, nec non aquarum acervus, nempe æstus manifestantur.

Deficit hic caput adversus revolutionem Terræ in prima stuxus dissertatione promissum, sed erit sejunctim edenda dissertatio super eandem revolutionem.

Explanata Maris melius phænomena fluxus.

Perlege; Non aliter sic referenda reor.

(I)
DUCI BELFORTE
ANTONIO DE JANUARIO

Italicæ Linguæ Vati Optimo,

POSTULANTI

CARMINA MITTIT ALOYSIUS DE
SANGRO

S. LUCIDI MARCHIO

Q U I

*Colens Musas Severiores, petenti ma-
teriam Carminum Subministrat.*

E L E G I A .

EGregius cunctis italo pro carmine
Vates

Et merito nostræ Nobilitatis honos.
Par Sannazaro, Rota par jure putaris
Patria Nobilium hos, qui celebran-
tur, habet

Incola non numeror Parnassi : desine
versus

Quæ-

(2)

Quærere ; quid dare iners jam tibi
musa potest ?

Musa procax , & iners mihi : Quæris
carmina ? mittam

Carmina non ullo namque fluente
pede

Est tibi Thalia , Euterpe , est inton-
sus Apollo

Sunt Musæ : Scribas Carmina , ne
repetas

Eja age ! jam fertur novum opus ti-
bi , scilicet æstus

Equoris ; est causis conditus ille suis
Sunt veræ cunctæque sua ratione pro-
bantur

Has tamen invenit non sophus ullus
adhuc

Quisque modum Lunæ tribuit , non
fluctibus ; isti

Namque modis fluxum quæis ge-
generatur agunt

Causa feræ similis cæco vera abditur
antro

Nonnisi difficili quæritur ipsa modo
Plantat in effectum Newton theore-
mata ; Ridet Ille

Ille sibi , dum exemps usque labo-
re patet
Hinc vera utendi quæ convenit esse
recusat .
Fictitiam cum sit constituenda ,
spuit .
Fictitiam spuit ? ergo sophus nequit
ipse putari
Quamvis a cunctis creditur esse so-
phus
Quod mira eveniant tantum theore-
mata , cura est
Hæc sibi si faveant , cætera postha-
buit .
Utque Gigas caput ex luto , auro cor-
pus haberet
Sic haud dissimile est , si mediteris
opus
Oh pudor Europæ ! docet ut Luna
attrahat æstum
Turpe Maometti corpus , ut astra
trahunt
Agnoscent Angli , Causam nescisse Ma-
gistrum
Idcirco veræ grandia dona parant .
* 2 pro-

Promittunt triginta suos dare millia
nummos,

Summo quos illos nempe valore pu-
tant .

Difficile usque adeo Causam reperire
videtur ,

Hinc favet inventæ largiter ampla
manus

Effectus ridet communis in omnibus
error

Nemo scit vere quo tamen ille
fluat .

Utque Mathematicæ Princeps sibi no-
men habebat

Indocti Sophia non fugit ille no-
tam

Conticeat, Sophicam fore qui vanam
afferit artem

Hac sine rem quo oritur discere
fonte, nequit.

Parce, quod adversus prorupi in ver-
ba Magistrum

Laudetur; sed sunt vera ferenda
tamen

Qui fore dicebat Soeratis, Platonis a-
micus

Di.

(5)

Dicebat, veri plus quod amicus
erat
Affirmes, quod quisque ideis systema-
ta possit
Figere : Sed sophia hinc paupera
nuda jacet
Qui probat est sophus, Inventor dum
dicitur alter
Convenit ideas cuique probare suas
Vera Scholis debent, hominis non di-
eta doceri
Cum non sit dictis, trutina facta
prius
Eja age ! Succedat veteri, nova dis-
sona inerti
Causa ; Mathematicæ vera fit apta
comes -
Oh utinam simul a sophica plectantur
utraque
Et Newtonis opus, causaque vera
manu .
Munda forent, quæcumque ferit tunc
usque Magister
Spinis dum colitur, namque careret
humus .

Æquo-

(6)

Æquoris in fluxum (si ridet) diri-
ge cantum

Veste sibi musas nobiliore tege
Si vis, fac docto, dignoque poemate
surgat

Est mihi spes per te, quod repu-
tetur, opus.

Non quia quæ retuli, sunt (absit)
digna doceri

Discere cum merear; vera tamen
retuli

Sim licet indoctus modo causa agno-
scitur æstus

Veraque; quam retuli cum ratio-
ne probem

Utque Salutiferam incultus dat rusti-
cus herbam

Sic inopique Sopho vera aperire
licet.

Audistis; litem ignorans quo jure
tueri

Cepit ut est testis scævola dicta rudi
Fas tamen ut quisquam velit hæc
defendere fluxus

Quis facit hoc? tu es! qui docte
Poeta facis Hæc

(7)

Hæc cfferre potes mirè tu versibus

unus

Gratus erit scitis , si tua Musa
favet .

ANT
1314 456

(7)

THESE ON THE FORMS OF THE

AND

OF THE FORMS OF THE

1972